

Ο.Λ.Μ.Ε.

Ερμού & Κορνάρου 2
ΤΗΛ: 210 32 30 073 - 32 21 255
FAX: 210 32 27 382 – 33 11 338
www.olme.gr
e-mail: olme@otenet.gr

Αθήνα, 11/10/05

ΠΡΟΣ:
- τα Δ.Σ. των ΕΛΜΕ

Εισήγηση προς τις Γ.Σ. των ΕΛΜΕ της χώρας

Οι διεθνείς πολιτικές και οικονομικές – κοινωνικές εξελίξεις

Οι σύγχρονες οικονομικές και κοινωνικές εξελίξεις, που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο της καπιταλιστικής ανασυγκρότησης, διαμορφώνουν ένα διαφορετικό σκηνικό για τη δομή και τη λειτουργία της δημόσιας εκπαίδευσης, αλλά και τον ίδιο το χαρακτήρα του εκπαιδευτικού - συνδικαλιστικού κινήματος. Βασικά χαρακτηριστικά αυτών των εξελίξεων είναι η **διεύρυνση των ανισοτήτων** σε όλα τα επίπεδα, η **διόγκωση της ανεργίας**, η **φτώχεια**, η **στέρξη** και ο **κοινωνικός αποκλεισμός** για όλο και μεγαλύτερες ομάδες ανθρώπων, η ενίσχυση των κατεστημένων μορφών εξουσίας και η στενότερη διαπλοκή τους με τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα, ο έλεγχος στην πληροφόρηση και την ενημέρωση, η υποβάθμιση της ποιότητας και των συνθηκών ζωής και οι συχνά **ανεπανόρθωτες καταστροφές στο φυσικό περιβάλλον**.

Η φιλελευθεροποίηση που προωθείται στην οικονομική βάση των σύγχρονων κοινωνιών και η διαρκώς εντεινόμενη ιδιωτικοποίηση, που υπονομεύουν ακόμη και το θεμελιακό πυρήνα του κοινωνικού κράτους, απειλούν ολοένα και περισσότερο τη δημόσια εκπαίδευση ως κοινωνικό αγαθό και υποχρέωση της πολιτείας, και δημιουργούν ακόμη περισσότερα εμπόδια στην επίτευξη του βασικού στόχου για επαρκή μόρφωση σε όλους τους νέους χωρίς φραγμούς και διακρίσεις.

Σε μια πορεία σύμπτωσης της εκπαιδευτικής πολιτικής στη χώρα μας με αρνητικές διεθνείς τάσεις και εξελίξεις (**συμφωνία GATS**, αποφάσεις συνόδου Υπουργών Παιδείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη **Μπολόνια** και το **Μπέργκεν**) επιχειρείται να εδραιωθεί και στην Ελλάδα η αντίληψη ότι το κύριο ζήτημα σήμερα είναι **να προσαρμοστεί η εκπαίδευση σύμφωνα με το δόγμα «ο καθένας για τον εαυτό του και η αγορά για όλους»** (βλέπε **οδηγία Μπολκενστάιν**). Η λαίλαπα των ιδιωτικοποιήσεων απειλεί δικαιώματα και κατακτήσεις των εργαζομένων που διασφαλίστηκαν με πολύχρονους αγώνες και συχνά με θυσίες, και ανάμεσα σε αυτές και τη δημόσια παιδεία.

Οι οικονομικές και κοινωνικές εξελίξεις στη χώρα μας

Ως εργαζόμενοι βιώνουμε μια ιδιαίτερα δύσκολη περίοδο, με μεγάλα και σοβαρά προβλήματα, που αφορούν το εισόδημά μας, την εργασία μας και την ασφάλιση, ενώ ταυτόχρονα τα εργασιακά και κοινωνικά μας δικαιώματα αμφισβητούνται ή και καταργούνται.

Το τελευταίο διάστημα, ειδικότερα, η Κυβέρνηση ενάντια στη θέληση και τους αγώνες των εργαζομένων **κλιμακώνει την εφαρμογή μιας αντεργατικής πολιτικής**. Σε συμπόρευση με τον ΣΕΒ, καταργεί εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα, κατασυκοφαντεί το συνδικαλιστικό κίνημα αλλά και εργαζομένους, τους οποίους στηλιτεύει μάλιστα και αυτούς ως εχθρούς της κοινωνίας και των δήθεν μεταρρυθμίσεών της!

Όμως, το μαύρο δεν γίνεται άσπρο. Οι χαριστικές ρυθμίσεις στους τραπεζίτες, η κατάργηση ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων, η άρση της μονιμότητας ούτε πρόοδος είναι ούτε αναγκαία αλλαγή. Είναι προίκα στο κεφάλαιο και κοινωνική οπισθοδρόμηση.

Πρόσφατα καταργήθηκε η μονιμότητα για τους νεοπροσλαμβανόμενους στον ΟΤΕ. Σχεδιάζεται η κατάργηση της μονιμότητας και στις υπόλοιπες ΔΕΚΟ και στη συνέχεια σε όλο το δημόσιο τομέα. Δεν είναι άλλωστε τυχαίο ότι προωθούνται ανάλογα μέτρα με εκείνα του ΟΤΕ και στις επιχειρήσεις των μέσων μαζικής μεταφοράς. Με τον τρόπο αυτό επεκτείνεται η ελαστική εργασία, δημιουργούνται νέες στρατιές συμβασιούχων και ωρομισθίων, και οδηγούνται μεγάλα τμήματα εργαζομένων σε συνθήκες ανασφάλειας και υπερεκμετάλλευσης.

Με το νόμο, επίσης, που ψηφίστηκε στη διάρκεια του καλοκαιριού η Κυβέρνηση ικανοποίησε τα χρόνια αιτήματα των εργοδοτών για επέκταση του ημερήσιου ωραρίου των εργαζομένων. Ταυτόχρονα, με αυτές τις αντεργατικές ρυθμίσεις αφαιρεί εισοδήματα και δικαιώματα από τους εργαζόμενους, **καταργεί ουσιαστικά το δωρο** και αποδιοργανώνει την προσωπική, οικογενειακή και κοινωνική ζωή τους.

Στο πλαίσιο αυτό η κυβέρνηση διεκδικώντας πάση θυσία ρόλο «μεταρρυθμιστή» και εφαρμόζοντας με συνέπεια τη νεοφιλελεύθερη πολιτική, των ιδιωτικοποιήσεων και των συντηρητικών αναδιαρθρώσεων, στο πλαίσιο ευρύτερων σχεδιασμών, ψήφισε και το νόμο για τις «συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα». Πρόκειται για **στρατηγική επιλογή** που οδηγεί στην παράδοση στους ισχυρούς του χρήματος, μέσα από αδιαφανείς μάλιστα διαδικασίες, των αρμοδιοτήτων και υποχρεώσεων του κράτους ακόμα και για βασικά δημόσια αγαθά, όπως η παιδεία και η υγεία, για να αυξήσουν παραπέρα τα υπερκέρδη τους σε βάρος των αναγκών των κοινωνικά ασθενέστερων.

Οι νεοφιλελεύθερες και αντιλαϊκές αυτές πολιτικές θα οδηγήσουν στην παραπέρα απαξίωση των δημόσιων υπηρεσιών, στη συρρίκνωση του κράτους πρόνοιας προς όφελος των ιδιωτών, στην παραπέρα επιβάρυνση των πολιτών, και ιδιαίτερα των οικονομικά ασθενέστερων, στη φαλκίδευση των δικαιωμάτων των εργαζομένων. Με τις παραπάνω επιλογές δέχονται νέο, ισχυρότατο πλήγμα η μονιμότητα και οι εργασιακές σχέσεις καθώς και τα ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα των εργαζομένων στο δημόσιο, αφού αρμοδιότητες και θέσεις εργασίας του Δημοσίου εκχωρούνται στους ιδιώτες.

Η γενικότερη κυβερνητική πολιτική

Μετά και τις πρόσφατες κυβερνητικές εξαγγελίες, όλα δείχνουν ότι **η κατάσταση αναπόφευκτα θα επιδεινωθεί** για τους εργαζόμενους (εισόδημα, εργασιακό, ασφαλιστικό - συνταξιοδοτικό), τους κοινωνικά ασθενέστερους, τους συνταξιούχους και τους ανέργους. **Ο κ. Πρωθυπουργός εγκαινιάζοντας τη ΔΕΘ εγκαινίασε και το νέο κύκλο των περιβόητων συντηρητικών - αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων και «μεταρρυθμίσεων» του.** Η κυβέρνηση - σε εγχώριο περιβάλλον διαφανόμενης οικονομικής ύφεσης - κάτω από την πίεση του ΔΝΤ (βλέπε τελευταία έκθεση) και της Ευρωπαϊκής Ένωσης (μείωση του δημοσιονομικού ελλείμματος κάτω του 3% επί του ΑΕΠ το 2006), **κλιμακώνει ήδη την επίθεσή της σε βάρος των πολλών.**

Για τους κυρίαρχους κύκλους η «μαύρη τρύπα» των τεράστιων δημοσιονομικών ελλειμμάτων, που διευρύνονται συνεχώς, πρέπει να κλείσει (;) μόνο σε βάρος της κοινωνίας και **με νέες και δυσβάστακτες θυσίες των εργαζομένων.** Εξάλλου, σε αυτό το σενάριο (ιδιωτικοποιήσεις, φαλκίδευση του δώρου, διαχείριση του χρόνου εργασίας με βάση τις επιταγές της αγοράς και του μεγάλου κεφαλαίου, παραπέρα συμπίεση του κόστους εργασίας κ.λ.π.) συμφωνούν και οι εταίροι της στον ΣΕΒ! Η απαράδεκτη **υψηλή ανεργία**, η εντεινόμενη **ακρίβεια**, οι **σκανδαλώδεις φοροαπαλλαγές των ολίγων και ισχυρών** και η συνεχιζόμενη **κομματικοποίηση και λαφυραγώγηση του Κράτους καθώς και η ομηρία των εκτάκτων και συμβασιούχων** (Δημόσια Διοίκηση,

Εκπαίδευση κ.ά.) αποτελούν ορισμένα ακόμη από τα στοιχεία που συγκροτούν τα χαρακτηριστικά της νεοφιλελεύθερης κυβερνητικής πολιτικής. Στο παραπάνω πλαίσιο είναι βέβαιο ότι θα κινηθεί και ο νέος κρατικός προϋπολογισμός του 2006 (δραστικότερος περιορισμός των κοινωνικών δαπανών για Παιδεία – Υγεία - Συντάξεις, περισσότεροι φόροι για τους μικρομεσαίους, και με το πρόσχημα του εκσυγχρονισμού του φορολογικού συστήματος παραπέρα συρρίκνωση του Προγράμματος Δημόσιων Επενδύσεων κ.λπ.).

Σοβαρά προβλήματα και εκκρεμότητες στο χώρο της εκπαίδευσης

Παρά τις περί του αντιθέτου υποσχέσεις και δεσμεύσεις από την πλευρά του Υπουργείου Παιδείας, και η νέα σχολική χρονιά ξεκίνησε με πάρα πολλά προβλήματα. Η περιβόητη «επανάσταση του αυτονόητου» αποτελεί διαρκές ζητούμενο, ενώ τα προβλήματα παραμένουν και οξύνονται.

Έτσι, και φέτος εξακολουθούν ακόμη να υπάρχουν ακάλυπτες χιλιάδες θέσεις εκπαιδευτικών, επειδή δεν διατέθηκαν κονδύλια για τους αναγκαίους διορισμούς, ενώ και οι υπόλοιποι διορισμοί που έχουν προγραμματιστεί καθώς και οι προσλήψεις αναπληρωτών γίνονται με μεγάλη καθυστέρηση. Το αποτέλεσμα είναι να χάνονται χιλιάδες διδακτικές ώρες, με οδυνηρές συνέπειες στο εκπαιδευτικό έργο.

Η πολιτική της καθήλωσης των εκπαιδευτικών δαπανών οδηγεί και σε ένα άλλο αρνητικό φαινόμενο, τη διατήρηση της διπλής βάρδιας στη λειτουργία πολλών σχολείων, ενώ κάποια από αυτά, που λειτουργούν σε μισθωμένα κτίρια, βρίσκονται ήδη σε καθεστώς έξωσης. Οι επιπτώσεις είναι επιβαρυντικές όχι μόνο για τους μαθητές και τις μαθήτριες αλλά και για τους διδάσκοντες στα σχολεία αυτά. Πολλά αναγκαία εκπαιδευτικά μέτρα ακυρώνονται ή υποβαθμίζονται, όπως είναι η ενισχυτική διδασκαλία, τα φροντιστηριακά τμήματα για τους αλλοδαπούς μαθητές / μαθήτριες κ.λπ., λόγω της συστέγασης των σχολείων, ενώ συνολικά η αποτελεσματικότητα του εκπαιδευτικού έργου υπονομεύεται. Η Υπουργός Παιδείας, από την πλευρά της, αρκείται στη διαπίστωση ότι η λύση σε αυτό και σε άλλα προβλήματα θα προκύψει με την **ανέξοδη πολιτική των συγχωνεύσεων και καταργήσεων σχολείων**. Το γεγονός, επίσης, ότι καθυστερεί η καταβολή αμοιβών που οφείλει το ΥΠΕΠΘ σε καθηγητές από την περσινή χρονιά προκαλεί δικαιολογημένη αγανάκτηση. Το Υπ. Παιδείας **οφείλει συνολικά 80 εκατ. ευρώ σε 40.000 περίπου καθηγητές**, που εργάστηκαν στην Πρόσθετη Διδακτική Στήριξη, σε υπερωριακές απασχολήσεις, σε θέσεις ωρομισθίων κ.λπ.

Στη ρίζα των πιο πολλών προβλημάτων βρίσκεται η κυρίαρχη οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης, συνέχεια και επέκταση και παλαιότερων επιλογών. Διαπιστώνουμε ότι για μια ακόμη χρονιά ο προϋπολογισμός για την παιδεία κατατάσσει τη χώρα μας στις τελευταίες θέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης (3,58% του ΑΕΠ έναντι 5% μέσου όρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση) και, επίσης, όπως δείχνουν οι εκθέσεις του ΟΟΣΑ, πολύ χαμηλά και σε παγκόσμιο επίπεδο. Το ποσοστό αυτό είναι από τα χαμηλότερα ποσοστά επί του ΑΕΠ στη διάρκεια της τελευταίας 20ετίας. Συνέπεια της συνεχιζόμενης υποχρηματοδότησης είναι να μην αντιμετωπίζονται τα μεγάλα προβλήματα της εκπαίδευσης, όπως της σχολικής στέγης, της μείωσης του ορίου των μαθητών ανά τμήμα, του απαράδεκτα υψηλού ποσοστού διαρροής από την υποχρεωτική εκπαίδευση. Ταυτόχρονα, στρατηγικός στόχος των εφαρμοζόμενων νεοφιλελεύθερων πολιτικών είναι να ανοίξει διάπλατα ο δρόμος στην ιδιωτική εκπαίδευση, εξέλιξη η οποία, σε συνδυασμό με τις απαράδεκτα χαμηλές δαπάνες για την Παιδεία, οδηγεί στην παραπέρα απαξίωση του δημόσιου σχολείου και στη διεύρυνση των ανισοτήτων στην εκπαίδευση. **Σε αυτές τις επιδιώξεις της όμως θα συναντήσει την ισχυρή αντίσταση του εκπαιδευτικού κόσμου.**

Όσον αφορά τη δευτεροβάθμια τεχνική-επαγγελματική εκπαίδευση, είναι γεγονός ότι η γενικότερη απαξίωση, στην οποία την έχουν καταδικάσει διαχρονικά οι

ασκούμενες εκπαιδευτικές πολιτικές, συνδυαζόμενη και με την αβεβαιότητα που σήμερα επικρατεί, δημιουργούν ένα εκρηκτικό μίγμα που διαλύει την εκπαιδευτική διαδικασία και απομακρύνει τους μαθητές από αυτή την εκπαιδευτική επιλογή. **Το εκπαιδευτικό μας σύστημα και η ΤΕΕ δεν αντέχουν άλλους πειραματισμούς.** Αυτό που απαιτείται άμεσα να γίνει είναι το ΥΠΕΠΘ να ξεκινήσει έναν **ουσιαστικό και όχι προσχηματικό διάλογο με την ΟΛΜΕ**, για να αφουγκραστεί τη φωνή και τις αγωνίες των εκπαιδευτικών. **Να συζητήσει για τα πραγματικά προβλήματα της ΤΕΕ και να προωθήσει τις λύσεις εκείνες που θα αντιμετωπίζουν θετικά τα χρόνια συσσωρευμένα προβλήματά της.**

Παράλληλα, και επειδή η ροή του μαθητικού δυναμικού στα ΤΕΕ «κτυπάει το καμπανάκι» για την αναγκαιότητα των αλλαγών, θα πρέπει να ληφθούν **άμεσα μέτρα ενίσχυσης της ΤΕΕ για την επόμενη χρονιά**, όπως επανειλημμένα έχει προτείνει η ΟΛΜΕ, τόσο για τη **βελτίωση της υλικοτεχνικής και εργαστηριακής υποδομής** όσο και για τη **στήριξη του έργου των εκπαιδευτικών**. Στην κατεύθυνση αυτή **θα πρέπει να προωθηθούν άμεσα βελτιώσεις στο άδικο εξεταστικό σύστημα** των πανελλήνιων εξετάσεων για την πρόσβαση των αποφοίτων των ΤΕΕ στα ΑΤΕΙ. Οι σχετικές τροποποιήσεις πρέπει να **διευρύνουν τις επιλογές των μαθητών και να αυξάνουν τις θέσεις που διατίθενται για τους αποφοίτους ΤΕΕ.**

Στο σημείο αυτό θέλουμε, επίσης, να τονίσουμε ότι **δεν θα δεχθούμε, με πρόσημα την κατάργηση ειδικοτήτων, να μειωθούν οι θέσεις εργασίας και συνάδελφοί μας να βρεθούν σε εργασιακή αβεβαιότητα.** Σε κάθε περίπτωση, με τις όποιες αλλαγές, θα πρέπει να **κατοχυρώνεται ο δημόσιος και δωρεάν χαρακτήρας της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης και της κατάρτισης**, καθώς και οι **οργανικές θέσεις και η μόνιμη σχέση εργασίας των εκπαιδευτικών της ΤΕΕ.**

Πρόσφατα η Υπουργός Παιδείας τροποποίησε το ωρολόγιο πρόγραμμα μαθημάτων των **Γυμνασίων, των Λυκείων και των Μουσικών Σχολείων**. Εκφράσαμε τη σοβαρή διαφωνία μας με την αυθαίρετη, αποσπασματική και ατεκμηρίωτη επιστημονικά απόφαση του Υπουργείου Παιδείας να αυξήσει εσπευσμένα τις ώρες διδασκαλίας της αρχαίας ελληνικής γλώσσας μειώνοντας τις ώρες διδασκαλίας της δεύτερης ξένης γλώσσας και της Αισθητικής Αγωγής, απόφαση που έχει επιπτώσεις στο ιδεολογικό περιεχόμενο της εκπαίδευσης αλλά και στο εργασιακό καθεστώς των εκπαιδευτικών. **Η ΟΛΜΕ επιμένει στο αίτημα της συνολικής αναθεώρησης του προγράμματος σπουδών που παρέχεται σήμερα στη γενική εκπαίδευση μέσα από ουσιαστικό διάλογο.**

Και ενώ θα έπρεπε να οδηγούμαστε στην διεύρυνση της πρόσβασης προς την τριτοβάθμια εκπαίδευση –προς αυτή την κατεύθυνση ωθεί άλλωστε και η αναγκαιότητα καθιέρωσης της 12χρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης, για την οποία έχει δεσμευτεί και η σημερινή κυβέρνηση– ψηφίστηκε από την κυβερνητική πλειοψηφία στη Βουλή νόμος για την **καθιέρωση της βαθμολογικής βάσης** στις πανελλαδικές εξετάσεις. Πρόκειται ουσιαστικά για μέτρο αποκλεισμού, που οδηγεί ακριβώς προς την αντίθετη κατεύθυνση, τη μείωση, δηλαδή, του φοιτητικού πληθυσμού. Τα **αποτελέσματα και οι παρενέργειες** του μέτρου εκτιμάμε θα είναι η **ενίσχυση στην προσφυγή στα κάθε είδους φροντιστήρια**, η αύξηση της **φοίτησης σε πανεπιστήμια του εξωτερικού** και στα ποικιλώνυμα ιδιωτικά «κέντρα ελεύθερων σπουδών», το **κλείσιμο σχολών στην περιφέρεια**, καθώς και **παραπέρα στρεβλώσεις στο ίδιο το εξεταστικό σύστημα**. Εντέλει, το **αποσπασματικό αυτό μέτρο ενισχύει τους ταξικούς φραγμούς στη μόρφωση και θα πλήξει τις ασθενέστερες τάξεις**. Είναι στην κατεύθυνση της μείωσης των δαπανών για την παιδεία, αφού οδηγεί σε κλείσιμο πολλές σχολές, και του περιορισμού των διεξόδων για την τριτοβάθμια εκπαίδευση παρά την αντίθετη, καθολική απαίτηση για τη διεύρυνσή της. Όσο η εκπαιδευτική πολιτική καθοδηγείται από το δόγμα «η αγορά αποφασίζει», τόσο η παιδεία ως κοινωνικό

αγαθό θα υποτάσσεται στο «χρήμα» και το θεμελιακό δικαίωμα όλων για πρόσβαση στη γνώση θα γίνεται εμπόρευμα.

Τα οικονομικά και ασφαλιστικά μας αιτήματα και η πολιτική λιτότητας

Σε ό,τι αφορά τις επιπτώσεις της κυβερνητικής πολιτικής στους καθηγητές, διαπιστώνουμε ότι η **παρατεταμένη λιτότητα** έχει οδηγήσει τους μισθούς μας σε απαράδεκτα χαμηλά επίπεδα. Η διατήρηση του κινήτρου απόδοσης διατηρεί ανοικτό το δρόμο για τη **σύνδεση του μισθού με την παραγωγικότητα και για την εξατομίκευση** διαλύοντας κάθε έννοια συλλογικότητας μεταξύ των εργαζομένων, και γι' αυτό το λόγο απαιτούμε τη συνολική ενσωμάτωσή του στο βασικό μισθό.

Εξάλλου, με την εισοδηματική πολιτική για το 2005 **κλιμακώνεται η πολιτική σκληρής λιτότητας** σε βάρος μας. Οι «αυξήσεις» ύψους 2% στις καθαρές αποδοχές μας σημαίνουν ουσιαστικά μείωση του εισοδήματος και της αγοραστικής δύναμης των αποδοχών μας. Και αυτό, γιατί η εισοδηματική πολιτική στην πραγματικότητα υπολείπεται ακόμα και αυτού του επίσημου πληθωρισμού!

Ταυτόχρονα, είναι προκλητικό το γεγονός ότι η κυβέρνηση, όχι μόνο δεν υλοποίησε την προεκλογική της εξαγγελία για την ενίσχυση των αμοιβών των εκπαιδευτικών, αλλά «ξέχασε» και τη ρητή προεκλογική δημόσια δέσμευσή της όσον αφορά την **αυτονόητη υποχρέωση της πολιτείας για «τη χορήγηση των 176 ευρώ και στους εκπαιδευτικούς»**, με συνέπεια να συνεχίζεται και γι' αυτό το λόγο η αδικία σε βάρος μας. Και η νέα εισοδηματική πολιτική, σε συνδυασμό με τις νέες αντιλαϊκές φορολογικές ρυθμίσεις, που ρίχνουν νέα βάρη στις πλάτες των **κοινωνικά ασθενέστερων** - σε αντίθεση με τα **μεγάλα εισοδήματα**, για τα οποία προβλέπονται **γενναίες φοροαπαλλαγές** - καθώς και το **κύμα ακρίβειας**, έχουν οδηγήσει σε παραπέρα πτώση του βιοτικού μας επιπέδου.

Ύστερα από τα παραπάνω γίνεται σήμερα περισσότερο επίκαιρο το αίτημά μας **να ζούμε με αξιοπρέπεια από το μισθό μας**, αίτημα που κυριάρχησε στη μεγαλειώδη κινητοποίηση του κλάδου την περίοδο Γενάρη – Μάρτη του 1997.

Ο κλάδος μας ήταν πάντα και παραμένει αντίθετος με πολιτικές που κατανέμουν το εισόδημα υπέρ των υψηλών εισοδηματικά κοινωνικών τάξεων και σε βάρος των εργαζόμενων, με πολιτικές που μειώνουν τις κοινωνικές δαπάνες για την παιδεία, την υγεία και την πρόνοια, που διευρύνουν τις υφιστάμενες σε βάρος μας ως εργαζομένων ανισότητες, γεγονός που προκύπτει και από τη σύγκριση με τους εργαζόμενους σε άλλες χώρες – μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σε ό,τι αφορά **τα ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά μας δικαιώματα, και αυτά συνεχίζουν να βρίσκονται στο στόχαστρο των νεοφιλελεύθερων πολιτικών**. Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, η Ευρωπαϊκή Ένωση και ο ΣΕΒ πιέζουν για νέες, δυσμενείς για τους εργαζόμενους παρεμβάσεις. Πιο συγκεκριμένα, προτείνουν την παραπέρα μείωση των συντάξεων, τη μείωση και τη φαλκίδευση της επικουρικής σύνταξης, την αύξηση των ορίων ηλικίας, την υποβάθμιση του δημόσιου χαρακτήρα του ασφαλιστικού συστήματος και την ενίσχυση της ιδιωτικής ασφάλισης. Με αυτές τις πολιτικές οι κυβερνήσεις σε ολόκληρη την Ευρώπη –μέσα σε αυτές και η κυβέρνηση της χώρας μας– θέλουν από τη μια να αποποιηθούν τις δικές τους ευθύνες για την αρνητική κατάσταση και την προοπτική του ασφαλιστικού συστήματος, και από την άλλη να φορτώσουν την κρίση στις πλάτες των εργαζομένων.

Εργασιακά δικαιώματα και η δική μας ευθύνη

Οι καθηγητές / -ες είμαστε **αποφασισμένοι να υπερασπίσουμε**, μαζί με ολόκληρη την εκπαιδευτική κοινότητα, τη Δημοκρατία στο σχολείο και τα **κατακτημένα εργασιακά** μας δικαιώματα. Δεν θα επιτρέψουμε σε καμιά περίπτωση να μετατραπεί το σχολείο σε χώρο χειραγώγησης και πειθαναγκασμού εκπαιδευτικών και μαθητών.

Απαιτούμε την κατάργηση της σχετικής Υπουργικής Απόφασης («καθηκοντολόγιο») που αναφέρεται στα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες των οργάνων διοίκησης της εκπαίδευσης. Απαιτούμε **σεβασμό στα εργασιακά** μας δικαιώματα και **πλήρη παιδαγωγική ελευθερία** και δημοκρατία στο σχολείο με **κατάργηση όλου του πλαισίου** που οικοδομήθηκε μέχρι τώρα, με το οποίο επιχειρείται να χειραγωγηθεί ο εκπαιδευτικός. Είμαστε αντίθετοι στην κοινωνική κατηγοριοποίηση των σχολείων μέσω της αξιολόγησης των σχολικών μονάδων. **Λέμε όχι στην αξιολόγηση - χειραγώγηση των εκπαιδευτικών.**

Οργανώνουμε τις συλλογικές μας αντιστάσεις σε επίπεδο ΟΛΜΕ, ΕΛΜΕ και συλλόγων καθηγητών ακυρώνοντας στην πράξη κάθε προσπάθεια εφαρμογής της στο βαθμό που επιχειρηθεί να περάσει.

Αντιταχθήκαμε στο αυταρχικό πλαίσιο που δημιουργήθηκε τα τελευταία χρόνια στην εκπαίδευση, στις διαδικασίες επιλογής των ανώτερων στελεχών της, και ιδιαίτερα στις διατάξεις (ν. 3260/04) που αφορούσαν την τοποθέτηση «προσωρινών» διευθυντών και προϊσταμένων γραφείων εκπαίδευσης. Είμαστε **αντίθετοι στην παράταση, επ' αόριστον ουσιαστικά, της θητείας των «προσωρινών»,** όπως προώθησε το ΥΠΕΠΘ με πρόσφατη διάταξη νόμου. Αυτή η επιλογή αναδεικνύει με τον πιο χαρακτηριστικό τρόπο την αναξιοπιστία της κυβέρνησης και επιβεβαιώνει ότι ανομολόγητος στόχος της είναι η διατήρηση του κομματικού ελέγχου και της χειραγώγησης των εκπαιδευτικών.

Απαιτήσαμε και συνεχίζουμε να διεκδικούμε την **άμεση διαμόρφωση και εφαρμογή θεσμικού πλαισίου επιλογής των στελεχών της εκπαίδευσης που θα στηρίζεται στις θέσεις του κλάδου και στις ανάγκες της εκπαίδευσης.**

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ

Απέναντι σε αυτή την πολιτική, χρειάζεται **να οργανωθούν μαζικοί και αποφασιστικοί αγώνες διάρκειας.** Αγώνες που στόχο θα έχουν την ανατροπή αυτής της πολιτικής, που θα επιδιώξουν νέες κατακτήσεις και νίκες για τους εκπαιδευτικούς, που θα επιτύχουν να ενισχύσουν το εισόδημά μας **ακυρώνοντας τις πολιτικές λιτότητας,** που θα κατοχυρώσουν ασφαλιστικά, εργασιακά και κοινωνικά δικαιώματα, που θα διασφαλίσουν το καθολικό δικαίωμα στη μόρφωση, στην υγεία, στην περίθαλψη.

Για το χώρο της εκπαίδευσης οι αγώνες αυτοί θα αποδειχτούν κρίσιμοι, αφού έχουν ανοίξει ήδη μια σειρά μέτωπα: νέο μισθολόγιο, αλλαγές στην εκπαίδευση και ιδιαίτερα στην ΤΕΕ, αξιολόγηση, ασφαλιστικό, Δημοσιούπαλληλικός Κώδικας. Η ανάπτυξη ενός μαζικού και μαχητικού κινήματος βάσης θα συμβάλει στην απόκρουση των αντεργατικών επιλογών της κυβέρνησης και ταυτόχρονα στην προώθηση λύσεων στα αιτήματα του κλάδου μας. Γνωρίζουμε πολύ καλά και από πρώτο χέρι την οικονομική δυσχέρεια των εκπαιδευτικών, που είναι αποτέλεσμα της συνεχιζόμενης λιτότητας. Ωστόσο, θέλουμε να συνεχίσουμε να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους: **νικηφόρος αγώνας μπορεί να είναι μόνο ο μαζικός, ενωτικός και αποφασιστικός αγώνας,** που θα έχει σωστό περιεχόμενο και αιτήματα, θα αξιοποιεί τις κοινωνικές συμμαχίες και **θα στηρίζεται από την ίδια τη βάση.** Ένας τέτοιος αγώνας αποτελεί άλλωστε και τη μοναδική ελπίδα για να υπερασπίσουμε τα δικαιώματά μας, για να αλλάξει ριζικά και θετικά η πραγματικότητα στην εκπαίδευση και στη ζωή μας, για να βγούμε από το φαύλο κύκλο της οικονομικής και κοινωνικής απαξίωσης. Γι' αυτό **είναι ανάγκη να ξαναβρούμε την αλληλεγγύη και τη συλλογικότητά μας. Είναι η μόνη μας επιλογή.**

Το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ προτείνει τα εξής:

1. Την πραγματοποίηση 48ωρης Απεργιακής κινητοποίησης στις 10 και 11/11/05. Η ΑΔΕΔΥ έχει ήδη αποφασίσει για 24ωρη Απεργία για όλο το δημόσιο στις 10/11/05. Προτείνουμε η 2^η μέρα της 48ωρης (11/11/05) να είναι ημέρα αγώνα για την Δημόσια Εκπαίδευση και τον Εκπαιδευτικό και απευθυνόμαστε σε όλους τους εκπαιδευτικούς φορείς με στόχο τη Γενική Απεργία σε όλους τους χώρους της Παιδείας το διήμερο 10 και 11 Νοέμβρη. Στο πλαίσιο αυτό, στις 11 Νοέμβρη οργανώνουμε στην Αθήνα και εκδήλωση – συζήτηση για τα μείζονα εκπαιδευτικά ζητήματα με τη συμμετοχή των κομμάτων, συνδικαλιστικών και κοινωνικών φορέων.
2. Την πραγματοποίηση Πανελλαδικού Παλλαϊκού Συλλαλητηρίου στις 3/12/05 στις 12 το μεσημέρι στα Προπύλαια του Πανεπιστημίου Αθηνών για τη Δημόσια Εκπαίδευση και τον Εκπαιδευτικό. Την πρωτοβουλία αναλαμβάνουν όλες οι εκπαιδευτικές Ομοσπονδίες και απευθυνόμαστε σε γονείς, μαθητές, φοιτητές και στα συνδικάτα Δημόσιου και Ιδιωτικού τομέα.
Μετά το συλλαλητήριο θα πραγματοποιηθεί μεγάλη συναυλία στο Σύνταγμα.
3. Τη συμμετοχή του κλάδου στις Πανεργατικές Πανυπαλληλικές κινητοποιήσεις που θα προγραμματιστούν το Δεκέμβρη για τη διεκδίκηση της αύξησης των κοινωνικών δαπανών και των αποδοχών των εργαζομένων.
4. Την πραγματοποίηση νέων Γ.Σ. των ΕΛΜΕ και Γ.Σ. Προέδρων μέσα στο δεύτερο 15νθήμερο του Γενάρη για να προσδιορίσουμε την ημερομηνία έναρξης και τη μορφή των νέων απεργιακών κινητοποιήσεων με τις οποίες θα συνεχίσουμε, θα εντείνουμε και θα κλιμακώσουμε τον αγώνα μας, εάν μέχρι τότε η κυβέρνηση δεν έχει δώσει ικανοποιητικές απαντήσεις στα αιτήματά μας.

Πέραν των παραπάνω το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ αποφάσισε να πραγματοποιηθεί την Παρασκευή 21/10/05 στη 1 μ.μ. διάβημα διαμαρτυρίας στο ΥΠΕΠΘ με τη συμμετοχή των προέδρων των ΕΛΜΕ της χώρας και των μελών των Δ.Σ. των ΕΛΜΕ του Λεκανοπεδίου Αττικής.

Τα αιτήματα, το ίδιο το περιεχόμενο του αγώνα, αλλά και οι μορφές πάλης γίνονται αντικείμενο συζήτησης από την ίδια τη βάση του κλάδου, γίνονται υπόθεση των μαχόμενων εκπαιδευτικών.

Κάθε σχολείο πρέπει να μετατραπεί σε κέντρο αγώνα και ενημέρωσης. Προτείνουμε τα Δ.Σ. των ΕΛΜΕ να αξιοποιήσουν τις παρακάτω μορφές δράσης: ενημέρωση των Ενώσεων και Συλλόγων Γονέων, των εργατικών σωματείων και άλλων τοπικών φορέων, τοπικές καμπάνιες ενημέρωσης με «στέκια αγώνα και ενημέρωσης», ανοιχτές επιστολές προς τους γονείς, πανό και αφίσες στα σχολεία ή σε κεντρικά σημεία των πόλεων κ.λπ. Ταυτόχρονα, προχωρούμε σε συνεντεύξεις τύπου και δελτία τύπου, αξιοποιώντας όλες τις δυνατότητες που μας προσφέρουν τα Μ.Μ.Ε., ιδιαίτερα τα τοπικά.

Απαραίτητη προϋπόθεση για την οργάνωση νικηφόρων αγώνων είναι ο συντονισμός της αγωνιστικής δράσης, πανεκπαιδευτικός αλλά και διακλαδικός, ο συντονισμός όλων των εργαζομένων. Κύτταρο ενός τέτοιου συντονισμού πρέπει να είναι οι ΕΛΜΕ όλης της χώρας.

Το συνδικαλιστικό κίνημα των εκπαιδευτικών οφείλει να καθορίζει τους στόχους και τις απαιτήσεις του όχι παρακολουθώντας τις όψεις της κυβερνητικής διαχείρισης, αλλά με βάση τις βαθύτερες κοινωνικές ανάγκες και το όραμά μας για «μόρφωση και δουλειά για όλους». Το συνδικαλιστικό κίνημα των εκπαιδευτικών έδωσε μεγάλες μάχες για την υπεράσπιση της δημόσιας παιδείας και την αναβάθμιση του εκπαιδευτικού. Το

Δ.Σ. της ομοσπονδίας ελέγχθηκε κατά καιρούς για ολιγωρίες, παλινωδίες και απομάκρυνση από τη βάση. Ωστόσο, **κάθε κριτική πρέπει να είναι γόνιμη και θετική**, να υπερβαίνει τα πρόσωπα, να μην τροφοδοτεί τάσεις αποστράτευσης και να **κυριαρχείται από την πίστη και την ιδέα ότι «όλοι μαζί μπορούμε»** και πως στις σημερινές συνθήκες πρέπει να κινηθούμε με εργώδη τρόπο σαν ένας άνθρωπος, να **θωρακίσουμε τον κλάδο μας και να βγούμε μπροστά με μια νέα αυτοπεποίθηση.**

ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ:

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ: ΝΑ ΖΟΥΜΕ ΜΕ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ ΜΕ ΤΟ ΜΙΣΘΟ ΜΑΣ

- Ουσιαστική συλλογική σύμβαση εφ' όλης της ύλης για τους καθηγητές, που να προβλέπει την αύξηση των αποδοχών μας κατά 25%, την άμεση χορήγηση του ποσού των 176 ευρώ, ενσωμάτωση των επιδομάτων στους βασικούς μισθούς, διπλασιασμό των οικογενειακών επιδομάτων, του ωρομισθίου και των αμοιβών των πανελλαδικών εξετάσεων. Η σχέση των εισαγωγικών προς τις καταληκτικές αποδοχές να διαμορφωθεί στο 1:2,5. Ακώλυτη μισθολογική εξέλιξη - μη σύνδεση του μισθού με την παραγωγικότητα. Τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας με αφορολόγητο όριο το μισθό του νεοδιόριστου εκπαιδευτικού.

ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΑ-ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ: ΓΙΑ ΔΙΚΑΙΗ ΣΥΝΤΑΞΗ

- Πλήρη σύνταξη στα 30 χρόνια εργασίας. Η κύρια σύνταξη να υπολογίζεται στο 80% του συνόλου των αποδοχών κατά το μήνα αποχώρησης του εκπαιδευτικού. Πλήρη ιατροφαρμακευτική και υγειονομική περίθαλψη (οδοντιατρική περίθαλψη, οπτικά κ.ά.)
- Κατάργηση ολόκληρου του ισχύοντος αντισταθμιστικού - αντισυνταξιοδοτικού πλαισίου και ειδικότερα κατάργηση των διαχωριστικών γραμμών σε ό,τι αφορά τα όρια ηλικίας για τους διορισθέντες πριν και μετά το '83, πριν και μετά το '93.

ΕΡΓΑΣΙΑΚΑ - ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ - ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗ: ΓΙΑ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, ΜΑΖΙΚΟΥΣ ΔΙΟΡΙΣΜΟΥΣ, ΣΤΗΡΙΞΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΜΑΣ

- Σεβασμό στα εργασιακά μας δικαιώματα και πλήρη παιδαγωγική ελευθερία και δημοκρατία στο σχολείο με κατάργηση όλου του πλαισίου που οικοδομήθηκε μέχρι τώρα, με το οποίο επιχειρείται να χειραγωγηθεί ο εκπαιδευτικός. Κατάργηση του «καθηκοντολόγιου». Όχι στην αξιολόγηση - χειραγωγήση των εκπαιδευτικών και στην κοινωνική κατηγοριοποίηση των σχολείων μέσω της αξιολόγησής τους.
- Μαζικοί διορισμοί με βάση τις ανάγκες της εκπαίδευσης. Άμεση μονιμοποίηση όλων των κλάδων αναπληρωτών που συμπλήρωσαν 18μηνη προϋπηρεσία στις 30-6-2004. Κατάργηση της εργασιακής σχέσης του ωρομισθίου. Πλήρη εργασιακά, ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα στους αναπληρωτές. 12μηνη σύμβαση εργασίας.
- Καθιέρωση ετήσιας επιμόρφωσης τουλάχιστον 4.000 καθηγητών με ταυτόχρονη απαλλαγή τους από τα διδακτικά καθήκοντα.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ: ΓΙΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΩΡΕΑΝ 12ΧΡΟΝΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΓΙΑ ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

- Άμεση αύξηση των κρατικών δαπανών για την παιδεία στο 5% του ΑΕΠ.
- Άμεση καθιέρωση 12χρονης υποχρεωτικής Δημόσιας και Δωρεάν εκπαίδευσης για όλους / όλες, με προοπτική το ενιαίο δωδεκάχρονο σχολείο και με εξασφάλιση αντισταθμιστικών, οικονομικών και εκπαιδευτικών

μέτρων. Ζώνες Εκπαιδευτικής Προτεραιότητας, για να βοηθηθούν όλοι οι μαθητές και μαθήτριες να ολοκληρώνουν την 12χρονη εκπαίδευση. Στήριξη της Ειδικής Αγωγής.

- Άμεση και ουσιαστική αναβάθμιση της ΤΕΕ με στόχο και προοπτική την ισότιμη ένταξή της στη Λυκειακή βαθμίδα, με βάση τις αρχές που έχει προτείνει η ΟΛΜΕ. Σε κάθε περίπτωση, θα πρέπει να κατοχυρώνεται ο δημόσιος και δωρεάν χαρακτήρας της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης και της κατάρτισης, καθώς και οι οργανικές θέσεις και η μόνιμη σχέση εργασίας των εκπαιδευτικών της ΤΕΕ.
- Καθιέρωση ανώτατου ορίου 25 μαθητών ανά τμήμα σε Γυμνάσιο-Λύκειο, 20 μαθητών στις κατευθύνσεις του Λυκείου και στα ΤΕΕ, και 10 μαθητών ανά καθηγητή στα εργαστήρια των ΤΕΕ των Γυμνασίων και των Λυκείων.
- Κατάργηση των Πανελλαδικών Εξετάσεων και της Γ΄ Λυκείου. Το απολυτήριο του λυκείου να χορηγείται με ενδοσχολικές εξετάσεις. Οι εξετάσεις επιλογής για την τριτοβάθμια εκπαίδευση να γίνονται μετά την αποφοίτηση από το Λύκειο με την ευθύνη της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Ο Πρόεδρος

Δ. Γεώργας

Για το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ

Ο Γ. Γραμματέας

Γρ. Καλομοίρης

Υ.Γ. Η Γ.Σ. των Προέδρων των ΕΛΜΕ θα πραγματοποιηθεί την Παρασκευή, 21/10/05 στις 10 π.μ. στο Ξενοδοχείο ΗΛΕΚΤΡΑ PALACE (Ναυάρχου Νικοδήμου 18, Πλάκα, τηλ: 210 33 70 000).